

Eljött az ideje Horthy Miklós tisztességes megítélésének

2023 június 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A volt kormányzó ellen felhozott vádak túlnyomó részét a bolsevik propaganda ihlette.

Valahányszor el?térbe kerül vitéz nagybányai Horthy Miklós neve Magyarországon, azonnal megszólal az a hisztérikus kórus, amely antiszemitizmust és fasizmust emlegetve gondoskodik a volt kormányzó nevének lejáratásáról. Ez a gyakorlat a kommunista-szocialista id?kb?l ered, amikor szó sem lehetett tárgyilagos vélemények és elemzések hangoztatásáról. A marxista-leninista diktatúra több mint három évtizede let?nt, ám egy sz?k kör vonatkozásában továbbra is er?s a Horthy Miklóssal kapcsolatos negatív beidegz?dés.

Százötvenöt évvel ezel?tt, 1868. június 18-án, Kenderesen született nagybányai Horthy Miklós, akinek a neve egyesekben barátságtalan indulatokat, a magyarok többségében viszont tiszteletet és nagyrabecsülést ébreszt. Számptalan érv és bizonyító erej? történelmi tény szól amellett, hogy Horthy tisztességes, keresztény, hazájáért és népéért komoly áldozatokra kész államférfi volt, aki a legnehezebb id?kben is vállalta a kormányzással járó megpróbáltatásokat.

Régóta nyilvánvaló, hogy az ellene felhozott vádak túlnyomó részét a bolsevik propaganda ihlette, ennek ellenére vannak, akik valamiféle zsigeri beidegz?désb?l ma is szajkózzák a rágalmakat.

A rágalomhadjárat részének volt tekinthet? az a csaknem húsz évvel ezel?tt megjelent könyv is, amelynek a bemutatóját 2004 ?szén a budapesti Holokauszt Emlékközpontban tartották (a rendezvényen magam is részt vettem). A Titkos alku cím?, magánkiadásban megjelent könyv nem állított kevesebbet, mint hogy Hitler és Horthy között Klessheimben, 1944. március 18-án titkos alku jött létre, amelynek értelmében Horthy kormányzó vállalta a magyarországi zsidóság mielőbbi, maradéktalan deportálását, cserébe Magyarország szuverenitásáért. A szerz? koncepcióját megvilágította ez a kijelentése: „Ha Horthyt oda lehetne helyezni, ahová való, akkor a magyar politikától jelent?s er?t vennénk el.”

Ez a megjegyzés jól jelezte a magyar kormányzóval szembeni elfogultságot. Horthynak a zsidósághoz f?z?d? viszonya nem volt ellenséges, miként azt egyesek mániákusan ismételtetik.

Épp ellenkez?leg, több zsidó családdal ápolta szívélyes kapcsolatokat. Klessheimben nem kötött a zsidóság rovására semmiféle alkut, a kormányzóságot – megnyirbált jogkörökkel – pedig azért vállalta a német megszállás után is, mert attól tartott, hogy a lemondását követ?en egy náci barát kormányzó lép a helyére.

A korábbi zsidótörvények miatt a zsidóság jogosan neheztelt Horthy Miklósról, azonban a kormányzó épp ezekre hivatkozva utasította el Hitler deportálásokra vonatkozó követelését. Horthy Miklós nem volt háborús b?nös, ilyen vádat akkor sem emeltek ellene, amikor a gy?ztesek nagyítóval keresték a b?nösöket. Portugáliai emigrációja alatt nyugaton él?, jómódú zsidó családok is támogatták. A becsületes magyar kormányzó ugyanis hosszú hivatali idejében nem gyarapította vagyonát, és külföldi bankszámlákat sem hozott létre ? ellentétben sok más vezet? politikussal.

Annak idején felkerestem Stark Tamás történészt, a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetének f?munkatársát (1995-t?l 1996-ig a washingtoni Holokauszt Emlékmúzeum ösztöndíjasa volt), és arra kértem, nyilatkozzon az Adolf Hitler és Horthy Miklós második klessheimi tárgyalásával kapcsolatos feltevésekr?l. Kíváncsi voltam arra, hogy szerinte az 1944. március 18-i találkozó szólhatott-e másról, mint amir?l a történészek eddig tudtak. Stark Tamás akkor közölte, hogy a történészek a második klessheimi tárgyalásokról elég pontos információkkal rendelkeznek.

Nincs okunk feltételezni, hogy olyan titkos, szóbeli megállapodásokra is sor került, amelyekre azóta ne derült volna fény – mondta a történész. – Ezeken a tárgyalásokon nem a magyarországi „zsidókérdés” német típusú megoldása volt az els?dleges téma, hanem a Kállay-kormány német szemszögb?l való megbízhatatlansága.

Német ügynökök ugyanis korábban már felderítették, hogy a Kállay-kormány titokban tárgyalásokat folytatott a

nyugati hatalmakkal annak érdekében, hogy kivezesse az országot a háborúból. Hitlerék a Kállay-kormány elmozdítását és egy számukra megbízható új kormány felállítását akarták elérni. Első sorban erre akarták rávenni Horthyt.

A történész szerint a zsidóság totális deportálásáról nem volt szó, ez a tárgyalásokon nem merült fel. Arra a kérdésre, hogy helytálló-e a feltételezés, miszerint Horthy sürgette a deportálásokat, Stark Tamás így felelt: – Horthy ez idő tájt a zsidókérdésben passzivitást mutatott. A zsidókérdést teljes mértékben a kormány hatáskörébe utalta. Korábban több zsidótörvényt is életbe léptettek Magyarországon, de amikor a német megszállás után a holokauszt teljes valóságában kibontakozott, akkor már nem törvények, hanem rendeletek születtek. Horthy a rendeleteket sem írta alá. Később viszont feladta a passzivitását.

Horthy az úgynevezett csendes puccs időszakában ismét aktívvá vált. Ezzel kapcsolatban a történész a következőket mondta: – Ennek sok oka lehet. Tudjuk, hogy még a csendes puccs előtt, kerülő úton eljuttatták hozzá az auschwitzi jegyzőkönyvet. Ezen keresztül szembesült a Magyarországról elszállított zsidók tömeges megsemmisítésének valóságával. (...) Horthy a koronatanács június 26-i ülésén kezdeményezte a deportálások leállítását, valamint Endre László és Baky László belügyi államtitkárok menesztését. A július 7-i úgynevezett csendes puccs még inkább ebbe az irányba mozdította. Az esztergomi páncélos hadosztály néhány egységének segítségével eltávolította a csendeseket, és megakadályozta a fővárosi zsidóság elhurcolását.

Arra a kérdésre, hogy az ország, illetve a zsidóság szempontjából miként alakult volna a helyzet, ha Horthy Klessheim után lemond, Stark Tamás ezt válaszolta: – Horthy játszott a lemondás gondolatával, de azután elállt ettől, mert Hitler ügyes taktikával azt ígérte neki, hogy ha Magyarországon a belpolitikai helyzetet, illetve a frontot stabilizálják, akkor a német csapatok elhagyják az országot. Horthy azt gondolta, hogy a németek kivonulását követően visszanyerheti a cselekvési szabadságát, és kivezetheti az országot a háborúból, aminek persze nem volt realitása. A zsidóság szempontjából feltételezhetően rosszabb lett volna a helyzet, mert ebben az esetben a deportálást, ami addig rekordsebességgel zajlott, teljesen végrehajtnák, és annak a budapesti zsidóság is áldozatául esik.

Elérkezett az ideje Horthy Miklós tisztességes és tárgyilagos megítélésének, érdemei elismerésének. Eleget hallottunk a „bőneiről”, de nem kellene örök időkre eltérni azokat a marxista ihletésű rágalmakat, amelyeket radikális hangoskodók szék csoportja rendre ismételt, valahányszor Horthy történelmi szerepének megítélése szóba kerül.

Bánó Attila

A szerző író, újságíró

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
